ПРИСЪДА № 1 / 8.02.2024 г. по НОХД № 232/2023 г. на РС – Монтана

(докладчик Десислава Цветкова)

Чл. 325, ал. 2 НК

Чл. 140, ал. 2 НПК

За квалификацията на деянието по чл. 325 от НК законодателят не е поставил изискване за специфична обстановка, необходимо е престъпният резултат да бъде възприет от други лица, като самото изпълнително деяние може да бъде осъществено и в отсъствие на свидетели.

Хулиганството се отличава с изключителен цинизъм, когато непристойните действия са особено нагли, характеризират безсрамие и грубо нарушават нравствените принципи и чувства на гражданите. Деянието се характеризира с изключителна дързост, когато в много груба форма се засягат интересите на обществото или личността и упорито не се прекратяват. Те изразяват пренебрежително отношение към реда в обществото или към други обществени или лични интереси.

Районният съд е признал подсъдимия за виновен за това, че на 29.01.2022 година в град Монтана, в района на детска градина, извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи се в явно неуважение към обществото, а именно мастурбирал в лекия си автомобил със смъкнати панталони и предложил на непълнолетно дете да отиде при него, като деянието е извършено с изключителен цинизъм и дързост, защото е извършено на публично място в район, често посещаван от деца от две основни училища и детска градина и по време на денонощието, когато минават множество хора. Въз основа на това съдът е приел, че са нарушени нравствените норми на поведение в обществото.

В досъдебното производство е назначена психологична експертиза на непълнолетното дете-жертва. От заключението се установява, че равнището на интелекта на свидетелката-жертва е в рамките на средна норма, при съхранени паметови характеристики. Интелектът отговаря на календарната възраст на изследваното лице, като обективно оценява позициите, способностите и възможностите

си, в състояние е да ги ръководи и разбира към датата на инкриминираното деяние. Свидетелката-жертва не преувеличава и не преиначава фактите. В изразяването за събитията от 29.01.2022 г. не се наблюдават фантазни елементи. Вещото лице, в обстоятелствената част на заключението си, е взело становище, че страхът, че може от следващата кола да излезе също такъв човек и да застраши нейната сигурност може да остави траен отпечатък в живота на изследваната. Спомените за преживяната ситуация с времето ще избледнеят, но чувството за несигурност, неувереност, безпомощност може да бъде повикано всеки следващ път в сходна ситуация и така да се отрази при изграждане на себеоценката и способността на детето да се справя в живота. Може да се направи извод, че има наличие на травматични преживявания в детето.

В хода на производството са разпитани свидетелите – детето-жертва, майката на пострадалата и пастрокът на непълнолетната. Разпитът на свидетелката-жертва е проведен съгласно чл. 140, ал. 2 от НПК в присъствието на педагог от ДПС и майката, като законен представител.

Съдът кредитира показанията на майката и пастрока на детето. Те не са преки очевидци на случилото се. Техните показания обаче са от съществено значение относно психическото състояние на непълнолетното дете.

Подсъдимият отрича да е извършил деянието, а защитникът му навежда доводи, че не следва да се кредитират показанията на непълнолетен свидетел, особено когато е единствен очевидец. Съдът намира, че показанията на свидетелката-жертва са подкрепени от събраните по делото доказателства, включително и от саморъчно дадените сведения от подсъдимия в хода на досъдебното производство.

От обективна страна са налице всички елементи от фактическия състав на престъплението хулиганство по чл. 325 от НК, а именно: непристойни действия, изразяващи се в мастурбиране със смъкнати панталони, бельо и предложение до непълнолетната да дойде при него в автомобила му, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи се в явно неуважение към обществото. Действията на подсъдимия са възприети непосредствено от свидетелката-жертва, а в последствие огласени пред семейното й обкръжение и нейни приятели, предвид промяната в начина й на живот – изпращане до дома й, съпровождане от родителите й до местата, които посещава и др.

От особено значение е ниската възраст на пострадалата и принципно негативните последици, които подобно деяние има върху нравственото и физическо израстване на младо момиче, както и отразеното в заключението на изготвената психологична експертиза. Действията на подсъдимия по самозадоволяване, макар и по

смисъла си да не развратни, са такива, засягащи обществените отношения, които засягат половата неприкосновеност и са възприети именно от лице на възраст, когато текат процеси на съзряване.

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимия виновно, с пряк умисъл. Същият е съзнавал, че извършва действия по самозадоволяване в автомобила си на обществено място, съзнавал е възможността да го видят много хора, извършвал е действията при отворен преден страничен прозорец, където е седял, което е още една предпоставка за забелязването на извършваните действия от него от минувачи. Подвикването по свидетелката-жертва и вследствие излизането от автомобила и тръгването към нея, изразява целенето на това тя да възприеме пряко и непосредствено извършваното от него, същият не се е смутил, а напротив – целял е действията му да бъдат възприети от непълнолетната.

С обвинителен акт на Районна прокуратура град Монтана подсъдимият Я. Т. М. е обвинен в това, че на 29.01.2022 година, около 11. 00 часа в град Монтана, на ул. "А. Б.", в района на детска градина "К." извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи се в явно неуважение към обществото – мастурбирал в лекия си автомобил марка "А", модел "А 3", с рег. № ******* със смъкнати панталони и предложил на непълнолетната И. И. И. от гр. М. да отиде при него в автомобила му, като деянието е извършено с изключителен цинизъм и дързост – деянието е извършено на публично място в района, посещаван от деца от две основни училища и детска градина, и по време на денонощието, когато минават множество хора, като са нарушени нравствените норми на поведение в обществото – престъпление по чл. 325, ал. 2, предл. 2 вр. с ал. 1 от НК.

Районна прокуратура Монтана, чрез представителя си, поддържа обвинението и пледира за постановяване на осъдителна присъда, като излага доводи в тази насока – обвинението е доказано от обективна и субективна страна. Предлага да бъде наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, като на основание чл. 66 от НК да се отложи изпълнението на наказанието за срок от три години.

Гражданската ищца и частен обвинител И. И. И., със съгласието на майка си А. М. А., представлявани от пълномощника си, развиват доводи, че по несъмнен начин в процеса е доказано, че подсъдимият е извършил деянието, за което е обвинен, както от обективна, така и от субективна страна, налице са квалифициращите обстоятелства по ал. 2 на чл. 325 от НК. Моли съда наказанието да бъде определено при превес на отегчаващите вината обстоятелства и да се наложи наказание от три години „лишаване

от свобода“, като на основание чл. 66 от НК се отложи за срок от пет години. Моли още съда да бъде уважен гражданският иск в претендирания размер, тъй като престъпното деяние се е отразило изключително негативно върху психиката на детето и в един продължителен период от време се е наложило да промени начина си на живот.

Подсъдимият Я. Т. М. не се признава за виновен по повдигнатото му обвинение. Дава обяснения, които не касаят фактическата обстановка, а по съществото си са възмущение от работата на полиция и прокуратура в хода на досъдебното производство. Твърди, че не е извършил деянието и в тази насока обяснения няма да дава. Защитникът му пледира за оправдателна присъда, а като алтернативно искане да се промени квалификацията по основния състав – чл. 325, ал. 1 от НК и да се приложи институтът на чл. 78а от НК.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и логическо единство, както и във връзка с доводите и съображенията на страните, приема за установено следното:

Подсъдимият Я. Т. М. е роден в град Монтана, където му е и постоянният адрес. Живее в град София, където и работи. Не е осъждан за извършени престъпления от общ характер и не е семеен.

Свидетелката-жертва И. И. е непълнолетна и е ученичка в град Монтана. Живее заедно със свидетелите А. А. – нейна майка и С. С. - живущ с А. във фактическо съжителство.

На 29.01.2022 г. свидетелката-жертва И. И. била в центъра на града с баща си и малко преди обяд решила да се прибере у дома, за да се преоблече. Движела се по ул. "А. Б." в град Монтана, в посока към детска градина "К.", трето и четвърто основно училище.

Около 11.00 часа, подсъдимият Я. М. се намирал в град Монтана в паркиран лек автомобил марка "А.“, модел „А 3", с рег. № ******, непосредствено до ДГ "К." на ул. "А. Б.". На телефона си гледал филми за възрастни. Бил си свалил панталоните и бельото до коленете и мастурбирал.

В това време по тротоара преминава пострадалата И. И., тогава на 15 г. Подсъдимият я повикал да дойде към него с думите: "Извинявайте, може ли да Ви попитам нещо?". Свидетелката-жертва си помислила, че иска да я попита за посока или колко е часа и се доближила до автомобила. Видяла през отворения прозорец, че подсъдимият е със свалени панталони и бельо до колене и мастурбирал, като детето е обяснило видяното така: "...търкаше нагоре-надолу половия си орган..." - арг.

показанията на детето, л. 84, гръб. Свидетелката изплашена побягнала, като подсъдимият слиза от автомобила със свалени панталони и бельо и тръгва към нея. Непълнолетната изважда мобилния си телефон, прави снимка на автомобила /рег. номер/ и се обажда на майка си. Подсъдимият вижда това и се качва в автомобила си, като потегля в противоположна посока. Силно изплашена и разстроена, непълнолетната жертва незабавно уведомява майка си по телефона за случилото се. Майката на детето й казва да отиде в близко хранително магазинче, тъй като познава продавачката и да остане там докато не дойде да я прибере. Свидетелката А. и мъжът, с когото се намира във фактическо съжителство – свидетеля С. С., веднага тръгват към мястото. Няколко минути, след като вземат непълнолетната И. И., свидетелите обикалят района, за да видят дали въпросният мъж все още е около мястото, но не го откриват. Сигнализират РУ-Монтана устно, а по-късно и писмено за случилото се.

На досъдебното производство е назначена психологична експертиза /л. 45-48 от ДП/, изпълнена от вещо лице С. А. относно непълнолетната И. И. От заключението се установява, че равнището на интелекта на свидетелката-жертва е в рамките на средна норма, при съхранени паметови характеристики. Интелектът отговаря на календарната възраст на изследваното лице, като обективно оценява позициите, способностите и възможностите си, в състояние е да ги ръководи и разбира към датата на инкриминираното деяние. Свидетелката-жертва не преувеличава и не преиначава фактите. В изразяването за събитията от 29.01.2022 г. не се наблюдават фантазни елементи. Вещото лице, в обстоятелствената част на заключението си, е взело становище, че страхът, че може от следващата кола да излезе също такъв човек и да застраши нейната сигурност може да остави траен отпечатък в живота на изследваната. Спомените за преживяната ситуация с времето ще избледнеят, но чувството за несигурност, неувереност, безпомощност може да бъде повикано всеки следващ път в сходна ситуация и така да се отрази при изграждане на себеоценката и способността на детето да се справя в живота. Може да се направи извод, че има наличие на травматични преживявания в детето.

На досъдебното производство е назначена комплексна психиатрична и психологична експертиза /л. 53-56 от ДП/ относно подсъдимия Я. М., изпълнена от вещи лица С. А. и П. П. От заключението се установява, че подсъдимият не страда от психично заболяване. Има липса на ярка индивидуалност, като формирането на личността му зависи от групата, в която е попаднал. Подсъдимият е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да контролира постъпките си.

Освидетелстваният няма психично заболяване, а комплексното изследване не е и установило данни за такова. Не се установяват признаци на тежко психично разстройство, което да налага лечение. Същият използва самоконтрол по отношение на сексуалния си нагон, а обектите, към които има фиксация, са на телефона или във виртуалното пространство.

Съдът изцяло възприема експертните заключения като обективни, безпристрастни и компетентно дадени, въпреки оспорването от защитника на безпристрастността и компетентността на същите.

Изложената по-горе фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните гласни и писмени доказателства, както и експертните заключения.

В хода на производството са разпитани свидетелите И. И., А. А., С. С.. Разпитът на свидетелката-жертва И. И. е проведен съгласно чл. 140, ал. 2 от НПК в присъствието на педагог от детска педагогическа стая и майката, като законен представител.

Свидетелката-жертва И. И. е пряк очевидец на случилото се, за което свидетелства. От изготвеното експертно заключение по назначената на досъдебното производство съдебно – психиатрична експертиза изпълнена от вещо лице С. А. може да се направи извод, че непълнолетната е в състояние правилно да възприема фактите от обективната действителност, психически годна е правилно да възприема тези факти, да дава достоверни показания за тях и да участва в производството. Съдът дава вяра на показанията на свидетелката, като обективни и правдиви.

Съдът кредитира показанията на свидетелите А. А. и С. С. – майка и пастрок на непълнолетната, но те в по-голямата си част от показанията пресъздават фактите от разказа на детето. Те не са преки очевидци на случилото се. Техните показания обаче са от съществено значение относно психическото състояние на детето-жертва след извършеното от подсъдимия деяние и как преживява случилото се.

Подсъдимият категорично отрича да е извършител на посоченото деяние. Не дава обяснения относно случилото се, а дава обяснения единствено за хода на разследването и проведеното съдебно следствие и счита, че той самият е жертва на полицейски произвол и пристрастност. Полицейските служители, колеги на свидетелят С. С., го били унижавали и заплашвали. Беседите с вещите лица били "нагласени". Съдът намира тези обяснения на подсъдимия за негова естествена защитна позиция. Тези обяснения останаха напълно изолирани от останалия доказателствен материал по делото.

Съдът не кредитира твърденията на защитника на подсъдимия относно пристрастността и некомпетентността на вещите лица. Същите притежават необходимите квалификации, образование и опит.

На досъдебното производство са назначени две експертизи – съдебно – психологична, изпълнена от вещо лице С. А. относно свидетелката-жертва И. и съдебно – психиатрична и психологична експертиза, изпълнена от вещи лица С. А. и П. П. относно подсъдимия Я. М.. Вещите лица са дали своите заключения по отношение на психолого – психиатричния статус на подсъдимия, личностните му особености, психолого – психиатричното му състояние по време на извършване на деянието и психологичния статус на свидетелката-жертва И.. В съдебно заседание, след изслушване на заключенията, са поставяни и съответни въпроси от страните към експертите и експертните заключения са приети. Защитата на подсъдимия е направила искане на основание чл. 153 от НПК за назначаване на нови такива експертизи с аргументи за липса на квалификация на експертите и способността им да дават заключение по поставените въпроси. Съдът отхвърли това искане с мотив, че решаващо за назначаване на нова, повторна и/или разширена експертиза е не недоволството на страната от дадените от експертите отговори, а констатацията, че заключението е необосновано и е налице съмнение в неговата правилност. В настоящия случай дадените от експертите отговори са изчерпателни и при отсъствието на други обективни данни в доказателствата, възраженията на защитата се явяват неоснователни - арг. Решение № 361/16.10.2023 г. на ВКС по н. д. № 652/2023 г. на III н. о.

Защитникът на подсъдимия развива доводи в съдебното производство, че не следва да бъдат кредитирани показанията на свидетелите А. и С.. Съдът намира това възражение за неоснователно. Всеки от тези свидетели дава показания, освен за фактите, които е възприел от непълнолетната И., но и по факти и събития, които лично са възприели, като първата реакция на пострадалата след случилото се, страха й, възмущението й, начина й на живот след случилото се.

Защитата на подсъдимия навежда доводи, че обвинението не е доказано, тъй като не е разпитан действителният собственик на управляваното от подсъдимия МПС – лицето Т.М., което е баща на подсъдимия. Управлението на чуждо МПС не е част от състава на престъплението и дали автомобилът е бил собственост на подсъдимия или не, е напълно ирелевантно обстоятелство.

Защитата на подсъдимия навежда доводи, че обвинението е "скалъпено", с цел желанието на двамата свидетели А. и С. "... да се подкрепят финансово...", като

основание сочи подадена жалба /молба/ 7 дни след деянието – на 04.02.2022 г. /л. 20-21 от ДП/. Видно от показанията на свидетеля С. С., дадени в хода на съдебното производство л. 86, гръб, се установява, че "... Първо устно подадохме сигнал в дежурната на РУ, а после подадохме в писмена форма... ". Свидетелят уточнява, че в последствие е подаден сигнал и в писмена форма, тъй като по-късно след преминаване на уплахата свидетелката-жертва И. си спомнила, че е заснела МПС на подсъдимия и се вижда неговият регистрационен номер. Не може да бъде вменено във вина на свидетелите А. и С., че на практика първите действия по разследването са започнали не с устния сигнал до РУ-Монтана, а с подадения писмен такъв.

Подсъдимият отрича да е извършил деянието, а защитникът му навежда доводи, че не следва да се кредитират показанията на непълнолетен свидетел, особено когато е единствен очевидец. Съдът намира, че показанията на свидетелката-жертва И. са подкрепени от събраните по делото доказателства, включително и от саморъчно дадените сведения от подсъдимия на л. 23 от ДП, където подробно и в пълнота разказва за случилото се.

Подсъдимият твърди, че е бил подложен на полицейски произвол, но жалба за това не е подадена /доколкото по делото липсват доказателства за това/. Не е подадена такава и след като в хода на досъдебното производство вече е имал защитник. Такива доводи са наведени едва в хода на съдебното следствие.

По делото е приложена на л. 110 и характеристика от З. Б., съкооператор на подсъдимия Я. М., от която е видно, че последния има будна гражданска позиция и проявява особена загриженост към общите проблеми и отговорности във входа.

При тази система от преки доказателства съдът приема горната фактическа обстановка за безспорно доказана по настоящото дело, от която могат да се обосноват съответните правни изводи:

При правния анализ на описаната фактическа обстановка и събраните доказателства по нея, съдът намира, че са налице всички елементи от състава на престъплението по чл. 325, ал. 2 във връзка с ал. 1 от НК.

От обективна страна са налице всички елементи от състава на престъплението хулиганство по чл. 325 от НК, а именно: непристойни действия, изразяващи се в мастурбиране със смъкнати панталони, бельо и предложение до непълнолетната И. И. да дойде при него в автомобила му, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи се в явно неуважение към обществото. За квалификацията на деянието по чл. 325 от НК законодателят не е поставил изискване за специфична обстановка, необходимо е

престъпният резултат да бъде възприет от други лица, като самото изпълнително деяние може да бъде осъществено и в отсъствие на свидетели.

Действията на подсъдимия са възприети непосредствено от свидетелката-жертва И. И., а в последствие огласени пред семейното й обкръжение и нейни приятели, предвид промяната в начина й на живот – изпращане до дома й, съпровождане от родителите й до местата, които посещава и др.

В конкретния случай е налице престъпление, осъществяващо квалифициран признак на хулиганството по чл. 325, ал. 2, предл. 2 от НК, при което непристойните действия /самозадоволяване, изразяващо се в мастурбиране/, са извършени с изключителен цинизъм и дързост, на които действия е станала свидетел непълнолетната-жертва И. И.. В процесния случай хулиганството се изразява в действия по полово самозадоволяване на подсъдимия в автомобила му на отворен прозорец около 11. 00 часа на 29.01.2022 г. със смъкнати панталони, бельо и в последствие излизане от автомобила, отново със смъкнати панталони, и тръгване към свидетелката-жертва И.. В процесния случай чрез показанията на пострадалата ясно е очертано поведението и действителните постъпки на подсъдимия, които са в разрез с моралните норми.

Съгласно Постановление № 2/1974 г. на Пленума на ВС, квалифициращият състав на престъплението се отличава от основния по признаците, посочени в закона, чрез които е подчертана значително по-висока обществена опасност. Хулиганството се отличава с изключителен цинизъм, когато непристойните действия са особено нагли, характеризират безсрамие и грубо нарушават нравствените принципи и чувства на гражданите, с изключителна дързост - когато в много груба форма се засягат интересите на обществото или личността и упорито не се прекратяват. Те изразяват пренебрежително отношение към реда в обществото или към други обществени или лични интереси. Именно такива са действията на подсъдимия, като не са били провокирани по никакъв начин и се отличават като непристойни, грубо нарушаващи обществения ред и изразяват явно неуважение към обществото. Действията на подсъдимия са извършени на публично място, в присъствието на друго лице и са непристойни, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото, а също са били съпроводени с дързост и цинизъм. "Непристойни действия" са онези, които са неприлични, безсрамни, които се изразяват в прояви скандализиращи обществото. Именно такива са от обективна страна действията на подсъдимия, като обидното и дръзко поведение не може да се квалифицира по никакъв

друг начин, освен като скандализиращи обществото. Чрез тях подсъдимият е изразил открито висока степен на неуважение към личността на конкретния адресат, а от там и към представителите на обществото изобщо. Поведението на подсъдимия се отличава с изключителен цинизъм и действията са му особено неприемливи и безсрамни, нарушаващи нравствените принципи и чувства на непълнолетната, с което е предизвикал възмущение. Подсъдимият е предприел конкретни действия спрямо непълнолетната свидетелка, без ясно изразен личен мотив и е целял да изрази явно неуважение към обществото, да демонстрира незачитане на приетите норми на поведение, пренебрежение към личността и превъзходство на желанията му над всичко друго.

От особено значение е ниската възраст на пострадалата И. и принципно негативните последици, които подобно деяние има върху нравственото и физическо израстване на младо момиче, както и отразеното в заключението на изготвената психологична експертиза, че "В пострадалата И. се заражда чувство на страх.... налице са травматични преживявания в детето,... има опасност тя да "изключи" способността си да чувства... Спомените за преживяната ситуация с времето ще избледнеят, но чувството за несигурност, неувереност, безпомощност може да бъде повикано всеки път в сходна ситуация...". Действията на подсъдимия по самозадоволяване, макар и по смисъла си да не развратни, са такива, засягащи обществените отношения, които засягат половата неприкосновеност и са възприети именно от лице на възраст, когато текат процеси на съзряване. Деецът осъществява непристойните действия на обществено място – улица с жилищни постройки, в непосредствена близост до детска градина и училище и на няколко пресечки от парк с детски площадки и църква. Макар и почивен ден, часът на извършеното – 11. 00 часа преди обяд, предполага преминаването на хора, а близостта до детски учебни заведения в почивен ден не изключва липсата на деца, предвид използването на дворните бази на заведенията за игра и спорт от деца и родители в почивните дни. Действията са извършени в широката централната част на град Монтана. По този начин са установени основните обективни елементи на квалифицирания престъпен състав на хулиганството – а именно, че се касае за такова с изключителен цинизъм и дързост. Несъстоятелно е твърдението на защитата, че не се касае за изключителна дързост, предвид преустановяването действията на подсъдимия. Същият преустановява действията, едва след като вижда, че свидетелката-жертва взема мобилния си телефон и набира някого. Едва тогава се качва в лекия си автомобил и се отправя в друга посока. Преустановяването на

непристойните действия не е следствие на самоволен отказ от страна на подсъдимия, а е продиктувано от възможността да се появят други лица на мястото. Същият е слязъл от автомобила си със смъкнати до коленете панталони и бельо.

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимия виновно, с пряк умисъл. Известни са моралните норми на приличие, които следва да се съблюдават от всеки индивид, така, че поведението му да не скандализира обществото. Логично подсъдимият, както всяко вменяемо лице и човек с достатъчен житейски опит, е бил наясно за същността и укоримостта на неговите действия, съзнавал е общественоопасния характер на всяко свое действие /неговата противоправност, забраненост и наказуемост/, предвиждал е настъпването на общественоопасните негативни последици и пряко се е насочил към тях, като е осъществил целенасочени и съзнателни волеви действия, в израз на намерението си да демонстрира незачитане на приетите норми на поведение, пренебрежение към друга личност и собственото си превъзходство над останалите. Следователно, подсъдимият е съзнавал всички елементи от състава на престъплението, неговата обществена опасност и е желаел настъпването на общественоопасните последици. Същият е съзнавал, че извършва действия по самозадоволяване в автомобила си на обществено място, съзнавал е възможността да го видят много хора, извършвал е действията при отворен преден страничен прозорец, където е седял, което е още една предпоставка за забелязването на извършваните действия от него от минувачи. Подвикването по свидетелката-жертва и вследствие излизането от автомобила и тръгването по нея, изразява целенето на това тя да възприеме пряко и непосредствено извършваното от него, същият не се е смутил, а напротив – целял е действията му да бъдат възприети от непълнолетната-жертва. При извършването на всички тези действия подсъдимият е желал свидетелката-жертва да го види и възприеме в състоянието, в което се е намирал – смъкнати панталони и самозадоволявайки се. Мястото, което е избрал за извършване на непристойните си действия, само по себе си предполага постоянното и периодично преминаване на пешеходци. С поведението си подсъдимият е нарушил общоприети норми на поведение, като чрез физически действия, без ясно изразен личен мотив, той целял явно неуважение към обществото, да демонстрира незачитане на приетите норми на поведение, пренебрежение към личността на непълнолетната И. И. и собственото си превъзходство над нея, предвид възрастта на детето. Действията му са безспорно скандализиращи обществото, извършени с изключителен цинизъм и безсрамие.

Хулиганството при изключителен цинизъм и дързост е резултатно престъпление, осъществяващо се само с действие, като резултатът му е постигнат - предизвикване силно възмущение, страх и промяна начина на живот на непълнолетната.

При така изложените правни съображения, касаещи установените обстоятелства, подкрепени от събраните доказателства, се определи съответното наказание на подсъдимия.

При индивидуализацията на наказанието на подсъдимия за така извършеното от него престъпление, съдът взе в предвид смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства.

Смекчаващо вината обстоятелства е чистото съдебно минало и младата му възраст.

Отегчаващи вината обстоятелства - няма. Непризнанието на вината не може и не следва да бъде прието като отегчаващо вината обстоятелство.

По делото е приложена характеристика от съкооператор на подсъдимия, в която е изложена информация, че подсъдимият е човек с гражданска позиция и е избран за домоуправител на блока. На л. 107 от делото обаче е приложена характеристична справка от Столична дирекция на вътрешните работи, 06 Районно управление, от което е видно, че има данни за образувано производство за престъпление по чл. 325, ал. 2 от НК, деяние от 24.02.2023 г. по описа на РУ-Монтана /една година след настоящето деяние/.

При така съпоставените характеристични данни съдът не би могъл да достигне до положителни изводи относно характеристичните данни на подсъдимия и приеме същите като смекчаващо вината обстоятелство.

От направения по-горе анализ е видно, че безспорно наказанието следва да бъде определено при условията на чл. 54 от НК и при превес на смекчаващи вината обстоятелства. Не са налице нито многобройни, нито изключителни смекчаващи вината обстоятелства, за да бъде приложена разпоредбата на чл. 55 от НК.

Съдът, като взе предвид и личността на подсъдимия и начина на извършване на деянието, настъпилия вредоносен резултат, намира, че целите на наказанието могат да се постигнат с налагане на наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА ЗА СРОК ОТ ШЕСТ МЕСЕЦА. Съдът намира, че в конкретния случай няма законни пречки за приложението на чл. 66, ал. 1 от НК - не е осъждан за извършено престъпление от общ характер, наложеното наказанието е до три години лишаване от свобода, както и за поправянето и превъзпитанието на дееца не е наложително изтърпяването му

ефективно. Ето защо се отложи изпълнението на наказанието за срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане в законна сила на присъдата.

ПО ГРАЖДАНСКАТА ОТГОВОРНОСТ:

На основание чл. 84 от НПК в настоящият наказателен процес е приет за съвместно разглеждане устно предявен граждански иск против подсъдимия Я. Т. М. предявен от И. И. И., със съгласието на майка си А. М. А. за сумата от 10 000. 00 лева, представляваща обезщетение за причинени от деянието неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждане – 29.01.2022 г. до окончателното й изплащане, както и направените по водене на делото разноски в размер на 800. 00 лева за адвокатско възнаграждение.

Съдът намери така предявения граждански иск за ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛЕН.

По делото се установи по несъмнен начин, че подсъдимият е причинил на пострадалата неимуществени вреди в следствие на страха, възмущението от преживяното и промяната на начина й на живот, от което са произтекли неблагоприятни последици за последната. Тези неблагоприятни последици от процесното инкриминирано деяние представляват неимуществени вреди, които подсъдимият е длъжен да обезщети.

При този изход на делото подсъдимият следва да заплати на пострадалата И. И., със съгласието на майка си А. М. А. сумата от 5 000. 00 лв, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането – 29.01.2022 г. до окончателното й изплащане, като ОТХВЪРЛЯ гражданския иск в останалата част над уважения размер до предявения такъв от 10 000. 00 лв. за неимуществени вреди, като НЕОСНОВАТЕЛЕН, както и да заплати сумата от 800. 00 лева разноски за адвокатство възнаграждение.

При този изход на делото подсъдимият Я. Т. М. следва да заплати на основание чл. 189, ал. 3 от НПК по сметка ОД на МВР-Монтана сумата от 745. 50 лева за изготвяне на експертизи, а по сметка на РС-Монтана сумата от 200. 00 лева държавна такса съобразно уважения размер на гражданския иск, сумата от 75. 00 лв. разноски в хода на съдебното производство, както и по 5. 00 лева държавна такса за всеки служебно издаден изпълнителен лист.